

Alvor: Om jeg var den Sidste til at stemme og kunde gjøre Udslaget, jeg sagde dog Nei. Men det er jo galt, siges der saa; thi hvad sker der saa? Saa have vi Ingenting, ja, vi have dog en lovlig Bevilling nu, og den kan godt udvides paa længere Tid, det ere vi jo villige til, hvis Regjeringen forlanger det, og saa kan der blive baade Regjeringsstifte, Folkethingsopløsning og maaste Landsthingsopløsning o. s. v. Det er ingenlunde sikkert, at vi faae en provisorisk Finantslov. Det er vel sagt her under Forhandlingen saa afgjort og sikkert, men det er jo blevet oplyst, at den væsentligste og maaste eneste Grund til, at vi fik den Provisoriske, var, at Conseilspræsidenten blev forhindret i at tale her den 31te Marts i Fjor, og det er ingenlunde sikkert, at saadant Noget vil ske den 31te Marts i Aar. Men selv om vi skulde faae en provisorisk Finantslov, vil jeg dog sige, skjøndt der, hvad der har gjort mig ondt, hist og her omkring i Landet smiles ad det, naar det nævnes, at jeg har den Tro til Folkets Frihedsfjærighed, Retsfølelse og Modstandsevne, at vi uden disse voldsomme Midler, der peges paa, besindigt kan kæmpe denne Kamp igjennem og komme til et godt Resultat, og det vil sige, komme ind i vor grundlovmæssige Stilling og vor grundlovmæssige Ret og faae en Regjering, der kan arbejde sammen med, staa i Tillidsforhold til Rigsdagen og gennemføre de mange Love, som Landet dog virkelig i høi Grad trænger til. Om det ogsaa skulde ske, at vi fik en saadan Regjering, der stod i Tillidsforhold til Rigsdagen, og vi fik nogle gode Love, derfor laa ingenlunde det ene Parti dødsflagen paa Jorden, fuldstændigt overvundet, knalende og bedende om Naade. Det faae ud, som om det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) var lidt bange for et saadant Billede. Der er paa ingen Naade Tale om Sligt her. Jeg kan jo blandt Andet som en væsentlig Hindring derfor nævne, at vi bestandig have Landsthinget. Nei! der sker ingenlunde noget saa Slemt; det er ingenlunde noget Urimeligt, der forlanges. Jeg skal slutte med at sige, at denne korte Udtalelse ingenlunde er et lidenskabeligt Stemningsudbrud, men ved rolig og alvorlig Overveielse er jeg kommen til dette Resultat, som jeg finder at være det eneste rette.

S. Andersen: Jeg havde længe ventet paa at erfare, hvad det var, det Flertal, der har dannet sig her i Salen i denne Samling, egentlig

vilde, men min Sagen har hidtil været forgjæves; det, jeg har fundet, er, at Flertallet har forladt sin gamle Stilling og ført Kampen over paa andre Omraader, uden at det har faaet noget virkeligt Positivt i Stedet. Den Holdning, det indtager i denne Samling her i Salen, har ført til, at et Mindretals-Ministerium har faaet fuld Verettigelse. Det er Noget, som hidtil har været ukjendt. Der gjøres Alt af Betsyn til Landsthinget. Skal dette Thing nu være den Del af Lovgivningsmagten, som foreskriver os Andre Bevillingerne, vide vi, i hvilken Retning vor Udvikling skal gaa; hvor er da den almindelige Valgret? Flere ærede Medlemmer af det underhandlende Benstre vare af en anden Opfattelse forrige Aar end den, de lægge for Dagen i Aar. Flere af disse ærede Medlemmer have lagt den Opfattelse for Dagen, at vi ikke burde og kunde give efter, inden vore Modstandere havde anerkjendt Folkethingets grundlovmæssige Indflydelse; i Aar erklære de samme ærede Medlemmer, at vi ikke kunne føre Kampen paa det samme Grundlag. Er denne Erkjendelse sand, da er der faret med Udsandhed i mange Aar. Det er ret betegnende for Situationen, at enkelte ærede Medlemmer have været saa aabenhjertige at sige os, at de i de sidste Aar have levet i Drømme. Sagen er vel nærmest den, at ærede Medlemmer ere blevne trætte af Kampen — kort sagt — det er min Tro og mit Haab, at Folkets Sag ligesuldt har en Fremtid for sig. Modstanderne have spekuleret i Benstræs Svaghed, og derpaa er fulgt en delvis Seir for de privilegerede Klasser i Landet; derom vidner det foreliggende Finantslovsforslag, navnlig Bevillingerne paa det ekstraordinære Budget under § 26. Naar nu dette Lovforslag gaar fra dette Thing ind i det andet Thing, er det rimeligvis Bestemmelsen, at det vil blive vedtaget der og ogsaa blive til endelig Lov. Jeg kan ikke stemme for dette Lovforslag. Jeg ser Sagen fra det Standpunkt, at i Stedet for, at dette Thing her burde gjøre Alt, hvad der kunde gjøres for at hevde den almindelige Valgrets Betydning og for at værne om dette Things Værd, have vi prisgivet os til Landsthingets Naade. Vælgerne kunne ikke vide, om de ere kjøbt eller solgte. Jeg har endnu nogle Bemærkninger at gjøre til et Par ærede Medlemmer, som have talt dels i Gaar, dels i Dag, og jeg skal da allerførst bemærke til den ærede Ordførers Udtalelser i Gaar om, at Grunden til, at det var nødven-